

SUSRET

Kasno je navečer. Priroda se smirila i prekrila plaštem tišine. Samo još gdjekoji vrapčić traži svoje gnijezdo, sramežljivo cvrkućući.

I u crkvi je posve mračno, tek pokoja zraka svjetla zaluta kroz debele vitraje i brzo nestane u bezdanu noći.

Ipak, tamo, u dubini, u samoći i šutnji, sjedi ona – Laura.

«Ne mogu više...» ote se tihi jecaj kroz suze. «Zašto, Isuse? Ne razumijem... čuješ li me?» uzalud je te noći Laura vapila upirući pogled u dubinu tame. Vrijeme je odmicalo svojim tokom. Laura je i dalje pokušavala pronaći rješenje koje već danima traži.

Brat ne želi razgovarati s njom – luksuz ga je oslijepio. Obiteljski izdaci sve su veći, a tata radi... odriče se... i šuti... Boli je i nepravda na maminom poslu... Njena prijateljica skreće s pravog puta... želja za uspjehom odvlači je u sve teži grijeh, a prijatelj ne vidi više smisao životu, tražeći utjehu po skrivenim i mračnim kutovima...

«O, Bože, žedna sam...» nije mogla do kraja izgovoriti – suze su tekle niz njene obraze.

«*Podi na izvor!*» odjednom začuje nježni i tihi glas. «*Na izvor!*» glas tiše ponovi.

«Da pođem na izvor? Kakav izvor?» odvratila Laura, brišući suze.

«*Kad bi znala dar Božji, ti bi ga tražila...*» opet će mirno i tiho glas.

«O čemu vi to govorite? Kakav *'dar Božji'?*» sumnjičavo će Laura.

«*Tko pije na tom izvoru, neće ožednjeti nikada!*» opet će tiho glas.

«O kakvom vi to izvoru govorite? I tko ste uopće vi?» opet će pomalo nervozno Laura.

«*Tko pije na ovom izvoru, sam će postati izvorom vode koja struji u život vječni,*» opet posve mirno progovori glas.

Laura je prestala plakati. Premda joj se ovaj glas učinio čudnim i nerazumljivim, osjetila je u sebi titraj čežnje da stvarno pođe na taj izvor. «Voljela bih poći na izvor... ali ne znam put,» iskreno će Laura. «Molim vas, možete li mi pomoći?» zamoli Laura.

«Stvarno želiš?» sigurno će nepoznati glas.

«Nisam posve sigurna... Ja zapravo tražim utjehu, savjet, pomoć...» sa suzama u čima započne Laura.

«Da, znam,» majčinskom nježnošću odvratila glas.

«Znate...?!» iznenađeno će Laura. «Pa tko ste vi?»

«Ja sam Anđela,» odgovori glas mirno se približavajući Lauri. «Zovu me i 'Madre'. Razumijem tvoju muku i želim ti pomoći,» toplim će glasom Anđela. «Želim ti biti prijateljica jer vidim da ozbiljno tražiš i čezneš...» tiho dovrši Anđela.

«O, hvala vam! Nisam to zaslužila. To je za mene posve besplatan dar i velika radost,» s blagim osmijehom na licu odvrati Laura. «A izvor o kojem govorite... gdje je?»

Anđelina blizina ispunjala ju je sve većim mirom i neizrecivom radošću. Poželjela je stvarno poći na izvor o kojem govori. Osjetila je da to mora biti nešto nebesko kad *Madre* o tome govori tako toplo i duboko.

«Jesi li spremna zavoljeti šutnju, šutnju srcem?» započela je nježno i blago, majčinski... Laura je upijala svaku Anđelinu riječ.

«Ne kloni duhom ako ne budeš znala i mogla... ne gubi nade, nego ustraj na započetom djelu!» tješila ju je Anđela. «Pođimo sada! Zajedno... *INSIEME*... izvor se krije tamo gdje su srca ujedinjena vezom ljubavi... tamo gdje ima žive vjere i nade... tamo gdje čežnja raste, postajući konopcem ljubavi... Pođimo na taj izvor kako bismo i same postale izvorom vode koja struji u život vječni,» tekle Anđeline otajstvene riječi uz divnu melodiju nutarnjeg kliktaja.

Laura je gutala Anđeline riječi, baš kao da pije na izvoru... i što je bivala pažljivija, to je primala više snage i utjehe za kojom je toliko žedala.

«Da, tu je pravi izvor – do nogu Isusa Krista – tu traži utočište... sklonište... tu se ponizi pred velikom moći Njegovom i vidjet ćeš...! Nećeš ožednjeti nikada! I čuvaj se, čuvaj da ne izgubiš žar,» toplo i nježno, posve sigurna u ono što govori, tumačila je i tješila Anđela svoju prijateljicu i sestru u krvi Isusa Krista.

Noć je već bila davno prošla polovicu svoga puta. Nije znala da je za Lauru vrijeme stalo. Utjehe koje je primala te večeri otvorile su joj vrata vječnosti. Pronašla je put do izvora, unatoč tamnoj noći.

I dok je priroda spavala dubokim snom, Laura je zajedno s Anđelom slušala žubor žive vode i pila na njenom izvoru...

s. Damjana Barbarić, uršulinka
Zagreb, 15. 01. 2005.